

Z E S P Ó Ł
I N F O R M A C J I
P O L I T Y C Z N E J
K W P Z P R
W B I A Ł E J
P O D L A S K I E J

FAKTY

SERWIS INFORMACYJNY

Nr 50

Do użytku wewnętrzny

PLENARNE POSIEDZENIE KW PZPR

W dniu 17 grudnia 1984 r. odbyło się plenarne posiedzenie KW PZPR w Białej Podlaskiej. Ucałowało ono wykonanie przez białkopodlaską organizację partyjną Uchwały IX Plenum KC PZPR w sprawie listów i skarg zgłaszanych do instancji i organizacji partyjnych oraz określiło dalsze zadania wojewódzkiej organizacji partyjnej w rozwiązywaniu problemów zawartych w listach, skargach i sygnałach od ludzi pracy. W obradach, którym przewodniczył I Sekretarz KW PZPR tow. Czesław Staszczak, wzięli udział : tow. Albin Siwak, członek Biura Politycznego KC PZPR, przewodniczący Komisji Wniosków, Skarg i Sygnałów od Ludności KC PZPR, tow. Krzysztof Dorosz - członek KC PZPR oraz tow. Marian Kot, kierownik Biura Listów i Inspekcji KC PZPR. Uczestniczyli także przedstawiciele kierownictw instancji wojewódzkich ZSL, SD, kierownictwa wojewódzkiej administracji państwowej, przedstawiciele organizacji społecznych, instytucji i organów kontrolnych, członkowie Komisji KW d/s Skarg, Listów i Sygnałów od Ludności oraz Komisji Robotniczej KW, liczne grono aktywu, który na co dzień zajmuje się problemami skarg, listów i interwencji. Referat wprowadzający do dyskusji wygłosił I Sekretarz KW PZPR tow. Czesław Staszczak - pełny tekst referatu zamieszczamy w dzisiejszym wydaniu "Faktów". W dyskusji udział wzięli tow. tow. : Kazimierz Król - robotnik, I Sekretarz POP w ZPOW w Terespolu, członek KW, Stefan Stopniak - robotnik, I Sekretarz POP w Mieszalni Pasz w Suchowoli, członek KW, Marian Juchimiuk - I Sekretarz KZ PZPR w ZPW "BIAWENA", członek

KW, Kazimierz Iwanuk - I Sekretarz KG PZPR w Podedwórzcu,
członek KW, Jerzy Grytczuk - robotnik w BFM, członek KW,
Tadeusz Winiarczyk - z-ca redaktora naczelnego "Słowa
Podlasia", Edward Niemiec - członek Komisji KW d/s Skarg, Listów
i Sygnałów od Ludności, kierownik ROPP w Parczewie, z-ca
członka KW, Marian Ochnio - Sekretarz POP w Fabryce Narzę-
dzi Gospodarczych w Radzynie Podlaskim, członek KW, Jarosław
Bogucki - I Sekretarz KM PZPR w Białej Podlaskiej, członek/
Egzekutywy KW, Zdzisław Siudaj - traktorzysta z gminy Drelów,
członek KW, Jan Puszkarski - v-ce przewodniczący Komisji KW d/s
Skarg, Listów i Sygnałów od Ludności, prokurator wojewódzki,
Zygmunt Denisiuk - I Sekretarz KG PZPR w Dębowej Kłodzie,
Marian Konopka - I Sekretarz KG PZPR w Piszczacu,
Krzysztof Dorosz - rolnik z gminy Rossosz, członek
KC PZPR, Tadeusz Pabian - przewodniczący WKKP, Stanisław
Nowak - Sekretarz KW PZPR.

Do problemów podniesionych w referacie i dyskusji
ustosunkował się członek Biura Politycznego KC PZPR,
tow. Albin Siwak. W wielowątkowym, bardzo sugestywnym wystą-
pieniu podkreślił on, że partia przykłada ogromną wagę do
właściwego załatwiania skarg płynących od ludności, o czym
dobitnie przekonują dokumenty programowe i obowiązujące w
partii organizacyjne zasady działania w tej dziedzinie.
O skali zaś problemu świadczyć może fakt, że instancje
partyjne w całym kraju przyjęły łącznie ponad 3,5 mln
spraw, co znaczy, że ok. 10 % ludności skierowało do nich
osobiście lub listownie swoje skargi. Tow. Siwak omówił
główne sprawy poruszane w listach i skargach koncentrując
się zwłaszcza na zagadnieniach mieszkaniowych, rolnictwa i
gospodarki żywnościowej, ochrony zdrowia, polityki społecznej.
Uwypuklił konieczność zdecydowanej walki z przejawami zła
społecznego oraz załatwiania ludzkich bolączek zgodnie z zasadami
sprawiedliwości społecznej. Podkreślił potrzebę klasowej oceny
problemów i zjawisk, walki z nieuczciwością, prywatą, nie uza-
sadnionym pracą bogaceniem się niektórych grup ludności.
Wskazał na znaczenie stosowania właściwych rozwiązań prawnych.
Podnosił również sprawę ofensywnego działania ogniw i członków
partii we wszystkich tych dziedzinach. Mówca omówił też nie-
które zagadnienia walki politycznej, stosunków państwo-kościół
oraz sytuacji międzynarodowej.

Plenum KW PZPR przyjęło uchwałę w sprawie zadań członków partii w rozwiązywaniu problemów zawartych w listach, skargach i interwencjach od ludności - pełny tekst uchwały zamieszczamy w obecnym wydaniu " Faktów " .

W drugim punkcie obrad Plenum KW PZPR rozpatrzyło i zaakceptowało harmonogram realizacji wniosków zgłoszonych na Plenum KW PZPR w dniu 29 października br. Na Plenum tym, jak wiadomo, oceniono realizację uchwał XIII Plenum KC PZPR na terenie województwa bielskopodlaskiego.

Plenum KW PZPR przyjęło również informację o pracy Egzekutywy KW PZPR i komisji pr. Temowych KW za okres między plenarnymi posiedzeniami.

Sumując obrady i Sekretarz KW PZPR tow. Czesław Staszczak powiedział m.in. :

"Referat Egzekutywy KW, dostarczone członkom władz materiały, a także przebieg dyskusji pozwalają wyraźnie określić, w jakim stopniu wojewódzka organizacja partyjna wdrożyła postanowienia IX Plenum KC PZPR.

Przyjęta dziś uchwała precyzuje dalsze zadania, jako że dotychczasowe wyniki można traktować jedynie jako dobry początek działań o wielkiej politycznej wadze - działań, które mają bardzo istotny wpływ na odbudowę społecznego zaufania naszej partii. Docenić trzeba wysiłek aparatu i aktywu partyjnego, podobnie jak i pracowników urzędów i instytucji na co dzień pracujących ze społeczeństwem województwa.

Widzieć należy także obszary niedostatku, co dotyczy także instancji i organizacji partyjnych, które zbyt powierzchownie odniosły się do uchwały IX Plenum KC. Istotę i sens uchwały widzieć należy jako uszczegółowienie statutowych obowiązków członka partii wobec bezpartyjnych, a więc kształtowanie więzi partii z ludźmi, pracy u podstaw, tam gdzie ma ona największą wyrazistość. Jest to tym godniejsze podkreślenia, że tu i ówdzie utyskuje się na brak społecznego wsparcia, zaufania, a jeśli jest konkretny problem, to niech załatwi to "góra".

I druga refleksja. Kończy się rok i jak zwyczaj każe, stawiamy sobie pytanie : jaki on był ? Z satysfakcją można się odnieść do wyników 1984 r. Nie ma chyba dziedziny życia, w której w mijającym roku nie było postępu.

W sensie partyjnym i państwowym odzyskaliśmy równowagę, choć nie obeszło się bez różnych prób jej zachwiania. Gospodarka wchodzi w 1985 r. z perspektywę dalszej stabilizacji. Gdy weźmiemy pod uwagę województwo, to widzieć trzeba, że nasza wojewódzka organizacja znacznie okrzepła, choć jak zawsze występują pewne dysproporcje w pracy partyjnej między instancjami i organizacjami.

I to jest na mapie politycznej kraju widoczne. To w Białkopodlaskiem w związkach zawodowych jest 62% załóg, to tu umacnia się PRON i tworzy atmosfera, w której obchody 40-lecia Polski Ludowej były ogromnym wydarzeniem. Bowiem na naszej ziemi gołym okiem można dostrzec i z czystym sercem analizować rezultaty 40-letniego dorobku.

Godzi się u progu Nowego Roku wyrazić członkom PZPR w województwie białkopodlaskim, ludziom pracy, rolnikom, robotnikom i wszystkim naszym sojusznikom ogromny szacunek, podziękowanie i uznanie.

Tow. Czesław Staszczak zwrócił się z życzeniami noworocznymi do członków instancji wojewódzkiej, a na ręce Tow. Albina Siwaka złożył życzenia członkom kierownictwa partii.

W referacie Egzekutywy KW PZPR wygłoszonym przez I Sekretarza KW PZPR tow. Czesława Staszczaka stwierdza się, co następuje :

IX Nadzwyczajny Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej określając w tym bardzo trudnym dla kraju okresie cele i zadania Partii podkreślił jej służebną rolę wobec ludzi pracy i konieczność przywrócenia leninowskich zasad w działalności instancji i organizacji partyjnych, wskazał na potrzebę odbudowania więzi z klasą robotniczą i społeczeństwem. Praktyczną realizacją tych zasad powin-

no być szybkie i skuteczne reagowanie ogniw partii na nieprawidłowości i wynaturzenia, eliminowanie przejawów zła, kumoterstwa, biurokracji, reagowanie na wszelką ludzką krzywdę. Z tej potrzeby zrodziła się w lipcu 1982 roku na IX plenarnym posiedzeniu Komitetu Centralnego PZPR uchwała w sprawie listów i skarg zgłaszanych do partii, a w ślad za nią instrukcja Sekretariatu KC PZPR określająca podstawowe powinności instancji, organizacji i członków partii. Walka z nieuczciwością, z niesprawiedliwością, z tym wszystkim, co utrudnia i nie-

potrzebnie komplikuje codzienne życie człowieka pracy, walka o to, by ideologiczne zasady socjalizmu potwierdzała codzienna praktyka, by między nią a teorią nie było rozbieżności, wysunęła się na czołowe miejsce wśród zadań partii. Zwraca na to uwagę każde plenarne posiedzenie Komitetu Centralnego, szczególnie to podkreśla w swych wystąpieniach I Sekretarz naszej Partii, Towarzysz Wojciech Jaruzelski.

Wielkie znaczenie temu zagadnieniu nadaje nasza wojewódzka organizacja partyjna. Między innymi kierunki pracy partyjnej w tej dziedzinie określiliśmy na plenarnych posiedzeniach poświęconych łagodzeniu skutków kryzysu w codziennym życiu i pracy obywateli, stanowi ładu, porządku i bezpieczeństwa, a także innych. W zasadzie prawie każdy temat podejmowany przez wojewódzką instancję, jej Egzekutywę, komisje problemowe, Sekretariat KW, jeśli nie w całości to w części ma ścisły związek ze sprawami, które na co dzień podnoszone są przez obywateli. Listy, skargi, interwencje kierowane do instancji i organizacji partyjnych, stanowią bardzo ważny środek wyrażania opinii o istotnych sprawach kraju, województwa, gminy, zakładu. Są jednym z podstawowych źródeł informacji o codziennych bolączkach, kłopotach i trudnościach, wyrażają nastroje i postawy wo-

bec podejmowanych decyzji. Ukazują stan stosunków między obywatelem a władzą, między samymi ludźmi w różnych środowiskach, w miejscu zamieszkania i miejscu pracy, sygnalizują różne nieprawidłowości w funkcjonowaniu urzędów, instytucji, przedsiębiorstw, a także niedostatki w działalności organów administracji państwowej. Listy wskazują także na słabości w pracy instancji i organizacji partyjnych, na niewłaściwe postawy członków partii, szczególnie pełniących kierownicze funkcje.

W trosce o to, by zgłaszane problemy i indywidualne sprawy obywateli znajdowały właściwe rozwiązanie, z jednej strony wdrożono określone zasady organizacyjne przyjmowania, rozpatrywania skarg oraz kontroli sposobu ich załatwiania, z drugiej zaś podjęto szereg przedsięwzięć, których celem jest kształtowanie wysokiej odpowiedzialności i wrażliwości rozpatrujących zgłaszane sprawy. Realizując Uchwałę IX Plenum i decyzje Sekretariatu KC PZPR Komitet Wojewódzki i instancje stopnia podstawowego poprzez członków partii i kierownictwa służbowe w urzędach, instytucjach i zakładach, podjęły szereg działań prowadzących do ujednoczenia i doskonalenia organizacyjnych form przyjmowania, rejestrowania i wyjaśniania skarg, listów i interwencji. Między innymi w

Komitecie Wojewódzkim wprowadzono zasadę osobistej odpowiedzialności pracowników politycznych za ostateczne wyjaśnienie każdej przyjętej interwencji. Wprowadzono stałe dyżury Sekretarzy KW w pokoju przyjęć, jednocześnie zobowiązując ich i Kierowników Wydziałów do merytorycznej pomocy pozostałym pracownikom w przyjmowaniu interesantów. Powołano Zespół Interwencyjny przy Komisji KW. Udoskonalono system rejestracji i obiegu dokumentów. Przeprowadziliśmy szereg szkoleń dla kadry kierowniczej i osób bezpośrednio zajmujących się tą problematyką.

Prowadzona przez Komisję KW d/s Skarg, Listów i Sygnałów od Ludności, aktyw i aparat KW działalność instruktażowo-kontrolna, a także kontrola z Biura Listów i Inspekcji KC PZPR dokonana w listopadzie br. wykazała, że w tej mierze dokonano, tak na szczeblu wojewódzkim jak i podstawowym, znacznego postępu. Coraz mniej liczna jest grupa jednostek, w których skargi i interwencje nie są przyjmowane i rozpatrywane w zalecany sposób. W oparciu o przysyłane do Komitetu Wojewódzkiego odpowiedzi na skargi obywateli można stwierdzić, że znacznie poprawiła się terminowość ich rozpatrywania, badane są one bardziej wszechstronnie i wnikliwie, a decyzje niekorzystne coraz częściej umotywo-

wane są w sposób rzeczowy i zrozumiały. Wielokierunkowe działania, podejmowane z inspiracji instancji i komisji, tworzą coraz korzystniejszy klimat zrozumienia, rodzą zaangażowanie i odpowiedzialność, podnoszą znaczenie instytucji skarg, postulatów i wniosków.

Znaczny wpływ na te zjawiska ma też presja obywateli, którzy znają Uchwałę KC PZPR, powołują się na nią lub na wystąpienia członków władz centralnych, artykuły prasowe, żądają wręcz właściwego stosunku do swoich spraw. Poprzez różne formy pracy partyjnej i szkoleniowo-zawodowej, zwłaszcza w t.o.a.p., czyniono starania, aby podnieść kulturę pracy urzędów, kulturę kontaktów urzędnika z obywatelem. Służyły temu między innymi narady partyjno-służbowe, szkolenia i spotkania Sekretarzy POP i Prezesów Kół ZSL - organizowane przez KZ PZPR w Urzędzie Wojewódzkim, otwarte zebrania partyjne. Mimo poprawy w zakresie kultury obsługi obywatela jest nadal wiele krytycznych uwag.

W grudniu br. Referat Listów i Inspekcji KW PZPR przeprowadził anonimowe badania ankietowe na temat obsługi interesantów przez określone urzędy, instytucje i jednostki gospodarcze. Wykazały one, że liczba niezadowolonych jest jeszcze bardzo znaczna i wynosi

w przypadku urzędów miast i gmin prawie 42%. Trudno na podstawie tylko czterystu uzyskanych odpowiedzi wyciągać ostateczne wnioski, jest to jednak ważny sygnał, że stosunek do interesantów i formę przyjmowania wielu z nich nadal ocenia negatywnie.

W wypowiedziach uczestników ankiety zarzuca się załatwiających ich sprawy: niekompetencję, brak znajomości i nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów, dawanie wymijających odpowiedzi, brak rzetelnej informacji o możliwości załatwienia sprawy i odsyłanie "do kolegi", brak samodzielności w podejmowaniu decyzji, przedłużanie czasu załatwiania, brak dyscypliny pracy, częste nieobecności kompetentnych osób, kumoterstwo, protekcjonizm i łapownictwo, opryskliwość, a nawet wulgarność

w zachowaniu. Wypowiedzi w tym duchu, choć w części subiektywnych, było niestety kilkakrotnie więcej niż opinii pozytywnych. Życzenia ankietowanych zmierzały do tego, by odnoszono się do nich i zgłaszanych spraw w należnym szacunku, uwagą i życzliwością. Postulowano także wydłużenie godzin pracy, zwłaszcza urzędów w miastach.

Na tym tle rysuje się nowe zresztą zadanie. Organizacje partyjne i kierownictwa

służbowe muszą wypracować i wdrożyć taki system pracy wychowawczej i szkoleniowej w ogniwach administracji państwowej i gospodarczej, w spółdzielczości i jednostkach świadczących usługi dla ludności i takie metody kontroli sposobu przyjmowania interesantów, aby każdy pracownik rozumiał i wykonywał swoje powinności jako służbę dla ludzi pracy. Wymaga to przełamania wieloletnich złych nawyków i przyzwyczajzeń, przełamania do końca pozostałości tzw. "arogancji władzy". Podstawowe organizacje partyjne częściej i wnikliwiej powinny oceniać postawy kadry kierowniczej, członków partii i wyciągać właściwe wnioski w stosunku do osób zaniedbujących lub lekceważąco traktujących sprawy ludzkie. Jak dotąd przypadki takich działań są sporadyczne, a główny ciężar "rozliczania" spadł na komisje kontroli partyjnej i egzekutywy instancji.

Analiza skarg i interwencji kierowanych do Komitetu Wojewódzkiego wskazuje, że wiele z nich mogło i powinno być załatwionych na szczeblu podstawowym. Często były one w rękach naszego towarzysza posiadającego odpowiednie kompetencje. Ale zabrakło obiektywizmu, rzetelności w zbadaniu wszystkich okoliczności, znajomości przepisów czy wręcz poczucia

osobistej odpowiedzialności. W przeważającej liczbie interwencji przyjmowanych w "pokoju przyjęć interesantów" wystarczy rozmowa telefoniczna z Sekretarzem Komitetu, Naczelnikiem Gminy, kierownikiem jednostki gospodarczej czy instytucji, aby została ona pozytywnie załatwiona lub ostatecznie wyjaśniona. Sprawność i odpowiedzialność w załatwianiu ludzkich spraw ma ogromny wpływ na odbudowywanie zaufania społeczeństwa do władzy. Stosunek ten kształtują nie tylko decyzje partyjne i rządowe, radio, prasa, telewizja, ale przede wszystkim stosunek władzy do obywatela i jego pozornie drobnych spraw zgłaszanych w zakładzie czy w urzędzie, władzy reprezentowanej przez urzędnika państwowego, dyspozytora w SKR, urzędnika w GS, itp. Opinie na ten temat krążą i są komentowane przez setki i tysiące ludzi. Jeśli są pozytywne w sprawach jednostkowych to powstaje pozytywny osąd władz w ogóle. Jeśli są takie, jak zaprezentowane z ankiet, niweczą często wszelkie inne wysiłki i inicjatywy władzy, aktywu partyjnego i społecznego. Stąd szczególna odpowiedzialność członków partii pracujących w ogniach administracji i obsługi ludności. Stąd konieczność takich zmian w pracy organizacji partyjnych, by były one

autentycznie inicjatorami sprawności funkcjonowania urzędu i zakładu, by wpływały na podnoszenie jakości pracowników, kształtowały ich kulturę uczyły obiektywizmu, wnikliwości i życzliwości.

Coraz skuteczniej problemami skarg, listów i sygnałów od ludności zajmują się podstawowe instancje partyjne. Przy 30 z nich pracują komisje d/s skarg, listów i sygnałów od ludności. Komisje te poza badaniem i rozpatrywaniem skarg wpływających do instancji, inspirują i kontrolują na swoim terenie realizację Uchwały IX Plenum KC. W niektórych instancjach członkowie komisji przyjmują także interwencje od ludności. Coraz częściej Egzekutywy KM, KM-G, KG dokonują ocen treści listów i skarg oraz sposobu ich załatwiania. Na przestrzeni 1983 r. i 1984 odbyło się ponad 120 takich posiedzeń. W br. ta problematyka była przedmiotem plenarnych posiedzeń 24 instancji stopnia podstawowego. Ten stan rzeczy nie może jednak zadowalać zwłaszcza, że część instancji patrzy na skargi, listy i postulaty tylko poprzez pryzmat rejestrów, statystyk, stopnia zasadności interwencji. Jest to ważne, lecz instancje i organa władzy muszą widzieć skargi poprzez całościowy kształt sytuacji społeczno-politycznej i gospodarczej kra-

ju, województwa, miasta, gminy, poprzez pryzmat zjawisk, które wywołały kryzys. Sprawy indywidualne muszą być rozstrzygane szybko i sprawiedliwie. Trzeba likwidować skutki negatywnych zjawisk, ale ważniejsze jest likwidowanie ich przyczyn. Często jest to dość proste. Np. wiele kontrowersji i skarg budziły zawsze podziały maszyn rolniczych. Opracowanie ścisłych przejrzystych kryteriów, przestrzeganie ich i pełna jawność procesu decydowania powoduje, że w gminach, gdzie się tych zasad przestrzega nie ma skarg i prób podważania podjętych decyzji. Problemy wynikające ze skarg, a raczej przyczyny je wywołujące, są inspiracją dla pracy Komitetu Wojewódzkiego i jego organów, znacznej części instancji stopnia podstawowego. Są też one powodem podejmowania działań kontrolnych i przyczyną decyzji stanowiących nowe rozwiązania w pracy administracji, decyzji kadrowych i gospodarczych. Tak musi być wszędzie.

Największy odsetek spraw zgłaszanych do Komitetu Wojewódzkiego, instancji stopnia podstawowego i urzędów dotyczy wsi i rolnictwa.

Najczęstszym źródłem skarg jest niedostateczne zaspokojenie gospodarstw w sprzęt i maszyny rolnicze. Mimo wielu inicjatyw, dzięki którym 19

zakładów województwa podjęło produkcję maszyn rolniczych i części zamiennych, w tym siewników, przetrząsaczy, bron, rozrzutników obornika, o wartości ponad 1,5 mld zł w ciągu roku i preferencji, jakie uzyskaliśmy w dostawach maszyn z przemysłu krajowego, popyt na ciągniki, kombajny ziemniaczane, sadzarki, snopowiązałki itp. znacznie przewyższa jeszcze możliwości zaspokojenia tych potrzeb. Sygnały o nieprawidłowościach są badane przez zespoły KW PZPR i Urzędu Wojewódzkiego. Stwierdzają one coraz mniej uchybień, choć jest ich jeszcze sporo.

W warunkach bardzo rozwiniętego budownictwa indywidualnego, zwłaszcza mieszkaniowego, dotkliwy jest deficyt materiałów budowlanych, a szczególnie pokryć dachowych. Znaczne zwiększenie ich produkcji w województwie i otrzymywane przydziały centralne, nadal nie zabezpieczają nawet podstawowego minimum. W dalszej perspektywie sytuację w zaopatrzeniu w materiały ściennie radykalnie zmieni produkcja cegły wapienno-piaskowej przez Zakłady Silikatowe w Moskrzenicach, których budowę rozpocznie się w przyszłym roku.

Przedmiotem ostrej krytyki mieszkańców wsi jest jakość i terminowość usług wykonywanych przez jednostki gospodarcze

na rzecz rolników. W okresie nasilonych prac w rolnictwie wpływa wiele uzasadnionych skarg na nieprzestrzeganie ustalonych harmonogramów, złe traktowanie osób wymagających szczególnej pomocy, wdów, ludzi starszych często niedołączonych, celowe opóźnianie prac usługowych u osób interweniujących do władz gminnych, tzw. "niepokornych". Jest wiele przyczyn złej pracy SKR, w tym niewątpliwie i obiektywnych, ale jest to na dzień dzisiejszy najbardziej krytykowana i faktycznie najgorzej funkcjonująca część gospodarki rolnej. Postęp, jaki dokonuje się w porządkowaniu działalności tych spółdzielni, jest zbyt powolny, a samowola części zatrudnionych tam pracowników na ogół ucho- dzi im płazem. Nie karanie za oczywiste naruszenia Kodeksu Pracy kierownictwa tłumaczy trudną sytuacją kadrową. Powsta- je zamknięty krąg niemożności. Trudna sytuacja w SKR, wynika- jąca z niskiej dyscypliny, złej organizacji pracy, braku dbałoś- ci o sprzęt, ma duży wpływ na to, że np. żniwa zaczynamy jako jedno z pierwszych województw w kraju, a kończymy jako jedno z ostatnich. Nasuwa się niekie- dy wniosek, że do tych SKR-ów, które nie potrafią rzetelnie obsługiwać rolników trzeba za- przestać kierowania nowego sprzętu, dając go wyłącznie

tym, którzy robią to dobrze. Trzeba szukać też nowych możli- wości poprawienia usług mecha- nizacyjnych dla rolnictwa np. poprzez POM, PGR, RSP i inne jednostki rolnictwa uspołecz- nionego.

Znaczna ilość skarg dotyczy pracy zlewni mleka, punktów skupu ziemiopłodów. Dokonywane kontrole potwierdzają w części nieuczciwość pracującej tam obsługi. W stwierdzonych przypadkach wyciągane są wnios- ki dyscyplinarne. Konflikty na wsi powstają przy nabywaniu i dzierżawieniu gruntów z zasob- bów PFZ. U podstaw ich leży niezachowywanie przez organy administracji przewidzianej pro- cedury lub nie uwzględnienie opinii zebrań wiejskich.

Co piąta osoba pisząca do Komitetu Wojewódzkiego prosi o pomoc w uzyskaniu mieszkania. Przyczyny niezadowolenia spo- łecznego są powszechnie znane. Dziś w województwie tylko w kolejce na mieszkania spółdziel- cze stoi 10500 rodzin, posiada- jących pełny wkład finansowy. Osoby żyjące w trudnych warun- kach mieszkaniowych uważają, że o otrzymaniu mieszkania powi- nien decydować nie okres przy- należności do spółdzielni lecz aktualne warunki. Ustalone przez spółdzielnie i obowiązujące do dziś zasady przydziału mieszkań, takich szans im na ogół nie dają. Znikome są też

możliwości uzyskania mieszkania zastępczego. W wyniku niewielkich odzysków lokali tzw. kwaterunkowych w br. mieszkania otrzymują osoby zakwalifikowane w 1982 r. i 1983 r. Nie znajdując zrozumienia w spółdzielniach i urzędach administracji część rodzin szuka pomocy w instancji partyjnej. Są to na ogół młode małżeństwa i małżeństwa wielodzietne. Mimo tragicznych niekiedy sytuacji możliwości udzielenia im szybkiej pomocy są bliskie zeru. W dłuższym okresie czasu część spraw trafiających do Komitetu Wojewódzkiego znajduje pozytywne rozwiązanie. Sytuację mieszkaniową pogarsza zły stan techniczny dużej części lokali gospodarki komunalnej. Prośby lokatorów o dokonanie drobnych remontów i napraw często zostają niezrealizowane i w rezultacie trafiają jako skargi do instancji partyjnych. Komitet Wojewódzki i instancje miejscie naszej partii otrzymują wiele sygnałów o niewykorzystanych lokalach i niezamieszkałych nowo pobudowanych domach jednorodzinnych. Sygnały te były inspiracją do podjęcia przez Komisję Społeczno-Ekonomiczną i Prezydium Komisji KW d/s Skarg, Listów i Sygnałów od Ludności, problematyki gospodarki lokalami mieszkalnymi będącymi w gestii terenowych organów administracji państwowej. Pro-

ponowane wnioski zaakceptował Sekretariat KW i skierował je do KC PZPR z propozycją zainspirowania przepisów, które pozwalałyby t.o.a.p. wydawać decyzje na zasiedlanie mieszkań, których właściciele wykazują, że są one niewykończone, a w rzeczywistości nadają się do zamieszkania. Inne zaś, proponowane Wojewodzie Białkopodlaskiemu przedsięwzięcia mają charakter inspiratorsko-kontrolny oraz określają kierunki działalności, zmierzającej do wyeliminowania nieprawidłowości przy załatwianiu spraw lokalowych. Wskazują one również na potrzebę dokonania kompleksowego przeglądu istniejącej substancji mieszkaniowej, będącej w dyspozycji t.o.a.p., w celu ustalenia jej stanu technicznego oraz zabezpieczenia jej przed niszczeniem i przedwczesnym zużyciem technicznym. Zebrany w ten sposób materiał powinien posłużyć do opracowania bilansu potrzeb remontowych, zgodnie z zaleceniami Sekretariatu KW w tej sprawie. Zalecono także zbilansowanie możliwości finansowych zakładów pracy w zakresie budownictwa mieszkaniowego i zainspirowanie na szerszą skalę międzyzakładowego budownictwa mieszkaniowego. Ponadto ustalono, iż Wydział Społeczno-Ekonomiczny i Referat Listów i Inspekcji KW dokonywać będą na

podstawie skarg i sygnałów od ludności okresowych ocen rozpatrywania i załatwiania spraw mieszkaniowych przez t.o.a.p. Robimy ogromny wysiłek w budownictwie wielorodzinnym. Postęp jest widoczny. W 1983 r. zbudowaliśmy 775 mieszkań. W 1984 r. zbudujemy o 20% więcej. Jest to najwyższy wskaźnik w kraju. W roku przyszłym są realne szanse zbudowania dalszych 950 mieszkań. Jednym z przedsięwzięć, które będzie łagodzić w perspektywie trudną sytuację mieszkaniową rodzin najniżej sytuowanych jest reaktywowanie budownictwa komunalnego w miastach.

Systematycznie maleje, choć jest jeszcze znaczna ilość skarg wynikających ze stosunku pracy. Dotyczą one zwolnień z pracy, przeniesień na inne stanowiska, niewypłacania w terminie należnych świadczeń, odmowy udzielania urlopu. Duża liczba skarg płynie od pracowników tych zakładów, gdzie związki zawodowe są jeszcze bardzo słabe i nie powołano społecznej inspekcji pracy.

Znaczną ilość skarg i interwencji stanowią sprawy dotyczące sądownictwa, rent i emerytur. Wiele z nich rodzi się z nieznaomości przepisów prawa. Celem podnoszenia kultury prawnej w miesiącu grudniu br. z inicjatywy Komisji d/s Skarg, Listów i Sygnałów od Lud-

ności i Komisji Prawa i Praworządności KW PZPR wspólnie z Oddziałem Wojewódzkim Zrzeszenia Prawników Polskich zorganizowano w trzech gminach tzw. "niedziele prawnicze". Spotkania te wywołały znaczne zainteresowanie społeczeństwa. Poza omówieniem i wyjaśnieniem wielu zagadnień dotyczących rent i emerytur, gospodarki ziemią, Prawa rodzinnego, karnego i innych, udzielono ponad 70 indywidualnych porad prawnych. Działalność ta powinna być kontynuowana i na bieżąco analizowana.

Skargi wskazują na pogarszającą się ekonomikę procesów prawnych, przewlekłość postępowania sądowego oraz przed Terenowymi Komisjami Odwoławczymi d/s Pracy. Były też karygodne zaniedbania w terminowym udzielaniu odpowiedzi na skargi kierowane do Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej. Sprawy te zostały przekazane do WKKP. W skargach dotyczących służby zdrowia powtarzają się zarzuty na jej działalność. Odnoszą się one do pracy lekarzy i personelu średniego, ich dyscypliny, sposobu traktowania pacjentów. W ostatnich latach baza służby zdrowia w województwie została znacznie poszerzona. Od służby zdrowia zależeć głównie będzie, jak wykorzystane te obiekty do podniesienia poziomu opieki

zdrowotnej nad społeczeństwem. Partyjne oddziaływanie w służbie zdrowia musi być bardziej skuteczne niż dotychczas.

Wiele trudności sprawia rozpatrywanie anonimów. Badane są wszystkie. 40% w części lub w całości potwierdza się. Większość z nich dotyczy stosunków w zakładach pracy oraz nieprawidłowości w handlu, usługach i rzemiośle.

Poza napływającymi do KW listami i przyjmowanymi interesantami wiele indywidualnych i zbiorowych spraw, oficjalnie nie rejestrowanych ale wnikliwie badanych, trafia do Sekretarzy i pracowników KW podczas pobytu w zakładach pracy, w czasie rozmów z robotnikami na stanowiskach produkcyjnych, rozmów z rolnikami w czasie pobytu w terenie i interwencji telefonicznych. W części są to reakcje na opieszałość, nieudolność lub bałagan. Dotyczą one zakłóceń w funkcjonowaniu handlu, komunikacji, w dostawach ciepła, wody, zakłóceń w pracy aparatu skupu płodów rolnych.

Obok skarg słusznych, uzasadnionych, część osób zwraca się ze sprawami nierealnymi, z pretensjami wynikającymi ze sprzecznych interesów, wygórowanych ambicji, nieznaomości zasad współżycia społecznego, także zawiści i złej woli. Niekiedy w ich mniemaniu

I Sekretarz, Komitet Wojewódzki, jeśli chce, może wszystko, także zmieniać prawo i decyzje kompetentnych organów władzy. Są to ludzie dążący do nieskrępowanego załatwiania swoich spraw osobistych. Jak wynika z przeprowadzonych wyjaśnień poczynania ich sprawdają się często do łamania przepisów, oszukiwania własnego zakładu i państwa, naruszania dyscypliny pracy. Aby uwiarygodnić słuszność swych żądań lub uniknąć kary, powołują się często na swoje wcześniejsze zasługi lub na zasługi swych rodziców.

Podjęcie zbiorowych i indywidualnych bolączek ludzi pracy bez czekania na ich oficjalne zgłoszenie jest wielką szansą uwiarygodnienia się partii w środowisku. Praktycznie nie ma zakładu pracy, wsi, gdzie nie byłoby takich problemów i ludzi oczekujących na podanie pomocnej ręki. Często nie potrafią oni, czy wręcz wstydzą się upominać o swoje sprawy, żądać wsparcia, lub nie wiedzą, do kogo mogą się zwrócić. Problemy te powinny brać na swoje barki POP, także nawet najmniejsze i mało aktywne nie znajdujące wsparcia w środowisku. Podjęcie jednostkowych spraw przez POP na pewno będzie powodować przewartościowanie pojęć nawet u ludzi nam nieprzyjaznych,

refleksję, że partia i partyjni widzą zło i ludzką krzywdę i zmieniają to. To właśnie członkowie partii muszą być w pierwszym szeregu tych, którzy z całą surowością i odwagą występują przeciwko łamaniu prawa, zasad praworządności socjalistycznej, naruszaniu podstawowych moralnych i etycznych zasad postępowania, muszą szybko docierać do źródeł powstawania konfliktów, rzetelnie ustalać przyczyny ich powstawania i eliminować je skutecznie z życia społeczno-politycznego i gospodarczego. Aby partia jako awangarda mogła spełniać służebną rolę wobec klasy

robotniczej i społeczeństwa, my, jej działacze, musimy tworzyć klimat zrozumienia i życzliwości dla człowieka, atmosferę, w której drobne i pozornie nawet błahsze sprawy ludzkie, znajdują należne zrozumienie i pomoc. Życzliwe załatwianie spraw, eliminowanie przyczyn, które je rodzą mogą często ulżyć ludziom w niełatwym dziele życia codziennym, niekiedy zapobiec tragediom. Takie podejście członków partii i przedstawicieli administracji tworzyć będzie klimat zaufania do władzy, do jej działań, inicjatyw i decyzji we wszystkich sferach życia społeczno-gospodarczego.

U C H W A Ł A

Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Białej Podlaskiej w sprawie zadań członków partii w rozwiązywaniu problemów zawartych w listach, skargach i interwencjach od ludności.

Komitet Wojewódzki stwierdza, że realizując Uchwałę IX Plenum i Instrukcję Sekretariatu KC PZPR - w wojewódzkiej organizacji partyjnej podjęto szereg działań przyczyniających się do usuwania źródeł niezadowolenia i napięć społecznych oraz umacniających więzi z ludźmi pracy. Z coraz większą troską rozpatrywane są problemy obywateli zgłaszane w listach i interwencjach osobistych. Działalność poszczególnych

terenowych instancji i podstawowych organizacji partyjnych nie zawsze jest jednak wystarczająca i skuteczna. Wymaga ona dalszego doskonalenia. Wiele podstawowych organizacji partyjnych nie podjęło zadań wynikających z Uchwały IX Plenum KC PZPR lub podjęło tylko formalnie.

Dlatego też praca na tym odcinku wymaga intensyfikacji w celu zwiększenia odpowiedzialności każdego członka partii za sprawy ludzi pracy.

Komitet Wojewódzki aprobeuje oceny i wnioski zawarte w referacie oraz dotychczasowe działania Egzekutywy, Sekretariatu, Komisji KW d/s Skarg, Listów i Sygnałów od Ludności, instancji podstawowych i aktywu.

W celu sprawniejszego i jeszcze bardziej skutecznego wdrażania w życie zasad zawartych w Uchwale IX Plenum i Instrukcji Sekretariatu KC PZPR - Komitet Wojewódzki zobowiązuje instancje, organizacje partyjne oraz członków partii pełniących kierownicze funkcje w organizacjach społeczno-politycznych oraz administracji państwowej i gospodarczej do:

- analizowania przyczyn i źródeł powstawania wszelkiego zła i niezadowolenia społecznego oraz wypracowania skutecznych metod ich usuwania
- zdecydowanego i skutecznego reagowania na wszelkie przejawy niesprawiedliwości i wypaczeń sygnalizowanych przez społeczeństwo
- poszerzania aktywu zajmującego się problematyką skarg, wniosków i sygnałów od ludności poprzez pozyskiwanie do tego działania wypróbowanego aktywu partyjnego, szczególnie na bazie ROPP
- szerszego korzystania w badaniu skarg z pomocy organów kontroli społecznej i zawodowej
- zacieśnienia nawiązanej współpracy Komisji KW d/s Skarg, Listów i Sygnałów od Ludności z

analogicznymi komisjami WK ZSL, WK SD i RW PRON.

- powołania w instancji wojewódzkiej zespołu analizującego wszystkie interwencje, których sposób rozpatrzenia, przez kompetentne urzędy i instytucje budzi wątpliwości.
- analizowania wszystkich zgłaszanych interwencji pod kątem, czy sprawy w nich poruszane nie mogły być załatwione w pierwszej instancji administracji państwowej czy gospodarczej. Wnioski z takiej analizy wykorzystywać do przeprowadzanych przeglądów kadrowych
- włączania nowo wybranych organów samorządowych do podejmowania na terenie swego działania problematyki wynikającej ze skarg i listów
- informowania społeczeństwa przy pomocy dostępnych środków masowego przekazu o przypadkach niewłaściwego załatwiania spraw ludzi pracy i podejmowania w tym zakresie przedsięwzięciach.

Komitet Wojewódzki zobowiązuje Egzekutywę KW do zwrócenia szczególnej uwagi na te instancje partyjne, które w nienależytym stopniu realizują postanowienia Uchwały IX Plenum KC oraz Instrukcji Sekretariatu KC.

Komitet Wojewódzki zobowiązuje członków partii - radnych WRN i rad narodowych stopnia podstawowego do wysłuchiwania zgłaszanych przez obywateli skarg i sygnałów oraz podejmowa-

nia działań zmierzających do ich likwidowania lub wnoszenia na forum rad i komisji.

Komitet Wojewódzki zwraca się do instancji wojewódzkich ZSL i SD o aktywne współdziałanie w zakresie rozwiązywania spraw zgłaszanych przez społeczeństwo oraz wyciągania wniosków partyjnych w stosunku do osób, których postępowanie jest źródłem powstawania interwencji.

Komitet Wojewódzki zwraca się do WKR o dokonywanie okresowych ocen realizacji Uchwały Plenum KC i Instrukcji Sekretariatu KC, zaś do WKKP o wyciąganie surowych wniosków partyjnych w stosunku do osób winnych zaniedbań w tym zakresie.

Komitet Wojewódzki będzie dokonywał raz w roku oceny realizacji Uchwały IX Plenum, Instrukcji Sekretariatu KC PZPR i zadań wynikających z niniej-

szej Uchwały.

Plenum KW zobowiązuje Komisję Wniosków i Uchwał do wnikliwego przeanalizowania zgłoszonych w trakcie dyskusji wniosków i propozycji i przedstawienia ich w postaci harmonogramu do akceptacji na najbliższym posiedzeniu Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Białej Podlaskiej.

Komitet Wojewódzki PZPR zwraca się z wyrazami podziękowania i szacunku do ludzi pracy województwa białkopodlaskiego, robotników i rolników za trud pracy, z którego powstały korzystne wyniki gospodarcze 1984 roku.

Wyrazy uznania kieruje się do pracowników urzędów i instytucji, żołnierzy i funkcjonariuszy służb publicznych za ich ofiarność w zapewnianiu bezpiecznego bytu społecznego.

Komitet Wojewódzki PZPR
w Białej Podlaskiej

Biała Podlaska dn. 17.XII.1984 r.